

எட்டுத்தொகை இலக்கிய சிறப்பியல்புகள்

சி. அமுதா ^{அ, *}

^அ தமிழ்த்துறை, அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, புதுகோட்டை-622001, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Eight Anthologies and Literary Characteristics

S. Amutha ^{அ, *}

^அ Department of Tamil, Government Arts College for Women, Pudhukottai-622001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
drsatamil@gmail.com

Received : 13-01-2020
Accepted : 12-03-2020

ABSTRACT

Tamil is regarded as a classical language and rich in literary grammar. The literature that appeared in the Tamil language is a testimony to the greatness of the Tamil language. The Sangam literature testifies to the fact that the Tamil land, which has an ancient civilization and culture dating back nearly two thousand years, is also rich in literature. The fact that the Sangam age was the golden age of the Tamil language is a testimony to its greatness. The ancient kings developed the Tamil language by forming sangams. These are three. Due to the immense affection of the Pandya kings towards the Tamil language, they formed three sangams for the promotion of the Tamil language. The first two societies were destroyed by the sea, while the third one remained. The literary and grammatical texts created in the first two sangams were destroyed by the sea. The two volumes of the eight-story pathupattu composed in the third sangam are used to understand the merits of the Tamil language and the greatness of the Tamil language.

Keywords: Sangam age, Sangam literature, Tamil language, Tamil land

முன்னுரை

சிறப்புமிக்கப் பிற மொழிகளுள் செம்மொழித் தகுதிபெற்றதும், இலக்கிய இலக்கண வளம் கொண்டதாகவும் மதிக்கப்படும் மொழி தமிழ். தமிழ்மொழியின் பெருமைகளை அறியத் தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இலக்கியங்களே சான்றாகின்றன. ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மையான நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் பெற்றிருக்கும் தமிழ் நிலம் இலக்கிய வளத்தாலும் சிறப்புடையது என்பதை அறிவதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றாக விளங்குகின்றன. சங்ககாலம் தமிழ் மொழியின் பொற்காலமாக விளங்கியிருத்தல் அதன் சிறப்பே சான்றாகும்.

பழங்கால மன்னர்கள் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் மொழியை வளர்த்தனர். அச்சங்கங்கள் மூன்றாகும். பாண்டிய மன்னர்கள் தமிழ்மொழியின் மீது கொண்டிருந்த அளவற்ற பற்றின் காரணமாகத் தமிழ் மொழியை வளர்க்கும் பொருட்டு மூன்று சங்கங்களை அமைத்தனர். முதல் இரு சங்கங்களும் கடல்கோளால் அழிந்துவிட மூன்றாம் சங்கமே நிலைத்திருந்தது. முதல் இரு சங்கங்களில் படைக்கப்பட்ட இலக்கிய நூல்களும் இலக்கண நூல்களும் கடல்கோளால் அழிந்தன. மூன்றாம் சங்கத்தில் படைக்கப்பட்ட எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு

என்னும் இரு தொகுப்புகளும் தமிழ்மொழியின் சிறப்புகளையும், தமிழ்மொழியின் பெருமையினையும் அறிந்துகொள்ளப் பயன்படுகின்றன.

இலக்கியம்

'மக்கள் வாழ்க்கையினின்று முகிழ்ப்பதே இலக்கியம். எனவேதான் மொழியின் வாயிலாக வாழ்க்கையை உணர்த்துவதே இலக்கியம் என்று ஹட்சனும், கவிதை வாழ்க்கையின் ஆய்வு என்று மாத்யூ ஆர்னால்டும் கூறிப் போந்தனர். தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்து, சிறந்த பண்பாட்டு முறைமையில் நின்று பண்டைய புலவர்கள் படைத்தளித்த சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என இரண்டாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. சங்கப் பாக்கள் காதலையும் வீரத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டவை. இலக்கியக் கூறுகளுக்குள் ஊடுபொருளாகப் பண்டைத் தமிழரின் கலையறிவு, வானியல் அறிவு எனப் பல்துறைகள் பற்றிய கருத்தாக்கங்களைச் சங்கப் புலவர்கள் பாக்களில் பதிந்து வைத்துள்ளதைப் போன்ற பதிவுகள் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியலை உறைகின்றது (Balasubramaniam, 1998).

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன எட்டுத்தொகை நூல்கள். திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் (அ) கூத்தராற்றுப்படை என்பன பத்துப்பாட்டு நூல்களாகும். எட்டுத்தொகை நூல்கள் குறுகிய அடிவரையறைகள் கொண்ட தனிப்பாடல்களாகவும், பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்கள் நீண்ட அடிவரையறையினைக் கொண்டவையாகவும் அமைகின்றன.

'பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்தல் என்வியப்பாம்

வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகல

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே

வாளொடு முன்தோன்றிய மூத்த குடி'

என்று தமிழ்க்குடியின் பழமையினைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை சிறப்பிக்கின்றது. சங்க கால வரலாற்று மரபு குறித்த செய்திகள் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியப்படுகின்றனவே தவிர எழுத்துப்பூர்வமான முழுமையான வரலாறு கிடைக்கப் பெறவில்லை. அதனால் சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் வரலாறுகளே சங்கத் தமிழகம் பற்றி அறியத் துணைநிற்கின்றன. 'சங்கங்களின் வரலாற்று மரபு சங்க இலக்கியங்களுள் எழுத்து வடிவம் பெற்றும் நமக்கு கிட்டவில்லை என்றாலும், ஒரு சமூகம் தலைமுறை தலைமுறையாக நினைவில் தாங்கி வந்திருந்த ஒரு மரபுச் செய்தி பிற்காலத்திலேயே எழுத்து வடிவம் பெற்றது என்பதற்காக அத்தகைய ஒரு மரபு பொய்யாக விருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. சங்கங்கள் பற்றிய செய்திகள் களவியலுரையில் மட்டுமின்றி வேறிடங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் தோன்றுகின்ற சில செய்திகள் சங்கங்களுக்கு விளக்கமளிக்கும் ஒளிக்கதிர்களாக விளங்குகின்றன' என்று சங்க இலக்கியங்களின் சிறப்பை வே.தி. செல்லம் சுட்டுவார் (Selvam, 1998).

க.காந்தி, 'பண்டைத் தமிழகத்தை எண்ணும்போது அந்நாளில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களின் பாடல்களே நம் கண்முன் நிற்கின்றன. அவை நம்முடைய உணர்ச்சிகளைக் கிளர்ந்தெழுச்செய்கின்றன. முற்காலத் தமிழகத்தையும் அங்கே சிறப்புற வாழ்ந்த தமிழ் கூறும்

நல்லுலக மக்களையும் அவர்கள் வாழ்ந்த பெருமித வாழ்வினையும் அவர்களிடையே வழங்கிய அறிவியல் செல்வம் முதலியவற்றையும் ஒளிப்படம்போல் காட்டுகின்றன' என்பர் (Gandhi, 1980).

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்ச் சங்கங்களில் படைக்கப்பட்டமைக்குப் பண்டைய இலக்கியங்கள் பலவும் சான்றாய் அமைகின்றன.

'மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்
தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை'
'தமிழ் கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே' (புறம்-78)
'தொல் லாணை நல்லா சிரியர்
புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்
நிலந்தரு திருவி நெடியோன்'
'புலம்புரி சங்கம் பொருளொடு முழங்க'
'நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி
நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளினோன் காண்'

என்னும் சில சான்றுகளால் அறியலாம். சங்க இலக்கியங்கள் மிகவும் பழமையானவை. மு.சண்முகம்பிள்ளை, 'ஹிரேடோட்டஸ், டேஸியஸ், மெகஸ்தனிஸ், ஸ்ட்ராபோ, பெரிப்புளுஸ் முதலியோர் எழுதியுள்ள பழங்குறிப்புகளில் தமிழகத்தைக் குறித்த பற்பல செய்திகள் உள. இவற்றைக் கொண்டு சங்கப்பாடல்களில் மிகவும் பழமையானவை பெரிப்புளுசின் காலமான கி.பி. முதல் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்டனவாகலாம்' என்று சங்க இலக்கியத்தின் தொன்மை குறித்துக் குறிப்பிடுகிறார் (Sanmugam Pillai, 2004).

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

எட்டுத்தொகை இலக்கியம் எட்டு நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. அவற்றில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு என்பன அகநூல்கள். பதிற்றுப்பத்தும் புறநானூறும் புறநூல்கள், பரிபாடல் அகமும் புறமும் இணைந்த நூலாகும்.

'நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறமென்று
இத்திறத்த எட்டுத்தொகை' (Balasubramaniyan, 2004)

என்னும் பழம்பாடல் எட்டுத்தொகை நூல்களை அறிமுகம் செய்கிறது. எட்டுத்தொகை நூல்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்திணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டவை. ஐந்திணைகளும் தன்னுள் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்னும் முப்பொருள்களைக் கொண்டவை.

குறிஞ்சித்திணை

குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் கானவர் குறவர் குன்றவர் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்த இவர்கள் வலிமை உடையவர்களாய் வாழ்ந்தனர். மலைப் பகுதியைச் சார்ந்தே இவர்களின் வாழ்வியல் சூழல் அமைந்திருந்தது. இவர்கள் வாழ்ந்த பகுதி சிறுகுடி என்றும் பாக்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, 'குறிஞ்சி நில மக்கள் மலையில் விளையும் மூங்கிலரிசி, திணை, ஐவன நெல் என்பவற்றை உணவாகக் கொள்பவர்கள். தேன்கூட்டை அழித்துப் பிழிந்து எடுத்த தேனை, திணைமா முதலியவற்றிற்குத் துணைப் பொருளாகக் கொள்வர். அவ்வாறே மலையில் விளையும் கிழங்குகளை அகழ்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்துதலும் அவர்கள் தொழிலாகும். திணை விளையுமிடத்தே சிறு நங்கையர் கிளி முதலிய பறவைகளை யோட்டுவர். ஐவன மென்பது மலை நெல்லே. மலையிலே நீர், அருவியிலும் சுனையிலும் உள்ளது. அருவியாக விழும் நீர் சிற்றோடைகளாகச் சென்று சுனைகளில் நிறைதலாலும் அருவியில்லாத இடங்களில் தன்னூற்றாகச் சுனைகளில் நீர் பெருகுவதாலும் அருவியையுஞ் சுனையையுமே சிறப்பாகக் குறிஞ்சிக்கு நீர்நிலைகளாகக் கூறினர். சிற்றாறுகளும் மலையிலுள்ளனவே. மலையிலிருப்பவருக்குப் பேரிடையூறாய் இருப்பன புலியும் யானையும் கரடியும் பன்றியுமே. பெருமரங்கள் தேக்கு, வேங்கை, கோங்கு, சந்தனம், அகில், திமிசு முதலியன' என்னும் கருத்தால் குறிஞ்சித்திணையை முழுமையாக விவரிக்கிறார்.

குறிஞ்சித்திணை மலையும் மலை சார்ந்த இடத்தையும் நிலமாகக் கொண்டது. திணைக்குரிய பெரும்பொழுது கூதிர்காலம். சிறுபொழுது யாமம். குறிஞ்சிக்குரிய ஆண்மகன் குறவன், பெண்மகள் குறத்தி; தலைவன் பெயர் மலைநாடன், வெற்பன் என்பன. மா, தேக்கு, அகில், சந்தனம், மயில், அருவி நீர், சுனைநீர், தேன், கிழங்கு முதலானவை கருப்பொருள் வகையில் அமைகின்றன. குறிஞ்சித்திணையின் காலம்,

"குறிஞ்சி கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்".

முல்லைத்திணை

முல்லைத்திணை காடும் காடு சார்ந்த இடமும் ஆகும். இத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுது கார்காலம். சிறுபொழுது மாலை. இத்திணை இருத்தலை உரிப்பொருளாகக் கொண்டது. நிலத்திற்குரிய தெய்வம் திருமால். முல்லை நிலமக்களுடைய முக்கியத்தொழில் மாடுகளை வளர்த்து, அவை தரும் பொருட்களைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துதலாகும்.

மருதத்திணை

மருதத்திணை வயலும் வயல் சார்ந்த இடத்தையும் தனக்குரிய நிலமாகக் கொண்டது. பெரும்பொழுதுகள் ஆறனையும் வைகறையினையும் இத்திணை தனக்குரிய பொழுதாகக் கொண்டது. தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று வைகறை வேளையில் திரும்பி வருதலால் தலைவி தலைவன் மேல் ஊடல் கொள்வதைக் களனாகக் கொண்டது. மருத நிலமக்கள் வேளாண்மை செய்வதைத் தம் முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டவர்களாவர்.

நெய்தல்திணை

நெய்தல்திணை கடல் கடல் சார்ந்த பகுதிகளைத் தன் இடமாகக் கொண்டது. பெரும்பொழுதுகள் ஆறனையும் சிறுபொழுதாக ஏற்பாட்டையும் தனக்குரிய பொழுதுகளாகக் கொண்டது. கடற்கரை - கடல் சார்ந்த பொருள்களைத் தனக்குரிய கருப்பொருளாகக் கொண்டது. தலைவன் பொருள்தேடும் நோக்குடன் கடலில் பயணம் சென்றிருக்கும் காலத்தில் அவன் வரவுக்குக் காத்திருக்கும் தலைவி, குறித்த காலத்தில் தலைவன் வாராமையின் காரணமாக அதிகமான துன்பம் கொள்ளுதல் இரங்குதலின் பாற்படும்.

பாலைத்திணை

தமிழக நில அமைப்பில் பாலைக்கென்று தனிநிலம் இல்லை. தொல்காப்பியமும் நான்கு நில அமைப்புகளை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

'மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே'

என்னும் நூற்பாவால் அறியலாம். சிலப்பதிகாரம் குறிஞ்சியும் முல்லையும் முறைமையில் திரிதல் பாலை என்று நாடுகாண் காதையில் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத்திணையின் உரிப்பொருள் பிரிதலும் அதன் நிமித்தமுமாகும். பாலைக்குரிய பெரும்பொழுது சிறுபொழுது பின்பணிக்காலம், இளவேனில், முதுவேனில், நண்பகல் என்பன. இத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்கள் பாலை நிலத்தை மையமாகக் கொண்டவை. இயல்பாகவே அதிகமான வெயிலின் கொடுமைக்குரிய காலமான கோடைக்காலம் பிரிதலையும் அதன் நிமித்தத்தையும் உரிப்பொருளாகக் கொண்டு செயலாற்றுகின்றது.

புறத்திணைகள்

தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்ட புறத்திணைகள் ஏழாகும். புறத்திணைகள் தமிழர்களின் போர் வாழ்வியலையும் சமுதாய வாழ்வியலையும் எடுத்துக்காட்டும் சிறப்புடையவை. வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி என்பன புறத்திணைகளாகும். ஆனால், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புறத்திணைகளைப் பன்னிரண்டாகக் குறிப்பிடுகிறது.

நற்றிணை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக அமைந்திருப்பது நற்றிணை. நல் 10 திணை என அமையும் ஐந்திணைகளான் அமைந்த நானூறு ஆசிரியப் பாக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. இது ஒன்பது முதல் பன்னிரண்டு அடிகளை எல்லையாகக் கொண்டிருக்கிறது. நற்றிணையைப் பாடிய புலவர்கள் 275 பேர்களாவர். பாடல்களால், தாங்கள் பாடிய பாடல்களில் இடம்பெற்ற தொடர்களால் புகழ் பெற்ற புலவர்கள் பலர் உள்ளனர்.

வண்ணப்பறக் கந்தரத்தனார் மலையனார், தனிமகனார், விழிக்கண் பேதைப் பெருங்கண்ணனார், தும்பிசேர் கீரனார், தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார், மடல்பாடிய மாதங்கீரனார் ஆகியோர் இத்திறத்தினராவர். நற்றிணை நூல் முதன் முதலாக 1914 ஆம் ஆண்டு பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. நற்றிணை ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறும் தன்மை பெற்றுள்ளதோடு, தமிழர் வாழ்க்கையின் அடிநாதமான பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

நற்றிணைப் பாக்கள் பண்டைத் தமிழர்களின் அகவாழ்வின் மாண்பினை அறிந்து கொள்ளப் பயன்படுகின்றன.

'நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினிய
ரென்று மென்றோள் பிரிபறி யலரே

நறுநுதல் பசத்த லஞ்சி

சிறுமை யறுபவோ செய்பறி யலரே'

என்னும் பாடல் தெளிவுபடுத்தும். நற்றிணை இலக்கியம் வாழ்வியல் சார்ந்த அகக் களங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறினும் அறக்கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுவதிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் செய்யும் அறங்களில் தலையாயது அருள்.

குறுந்தொகை

குறுந்தொகை நான்கு முதல் எட்டு அடிகளை எல்லையாகக் கொண்டு அமையும் இலக்கியம். தலைவன் தலைவியின் அகவாழ்வின் மாண்பினைக் கூறும் நூலாக விளங்குகிறது. பாக்கள் ஐந்திணைகளில் அமைந்து சிறக்கின்றன. குறுந்தொகை உரையாசிரியர்களால் அதிகமாக எடுத்தாளப்பட்ட பெருமையினை உடையது. குறுந்தொகையின் முதல் பதிப்பு 1915-ஆம் ஆண்டு செளரிப் பெருமாள் அரங்கனால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. குறுந்தொகை பண்டைத் தமிழர்களின் அழகான வாழ்வியலைச் சிறிதும் திரிபில்லாமல் எடுத்துக் கூறும் தன்மையினதாகும். ஆண்களுக்குரிய கடமையினையும் பெண்களுக்குரிய கடமையினையும் வரையறை செய்கிறது.

'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நுதல்

மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்'

தலைவன் தலைவி இருவரும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் ஆழமான நம்பிக்கையும் அன்பும் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களின் குடும்பவாழ்வு நன்றாக இருக்கும். சங்கத் தலைவியின் குரலாக அமைந்த பாடல் ஒன்று தலைவனின் உயர்ந்த அன்பினை நிலத்தைவிடப் பெரியது, வாளைவிட உயர்ந்தது, நீரைவிட ஆழமானது என்று எடுத்துக் கூறுகின்றது. சங்க இலக்கியத்தின் உயிர் நாடியாக விளங்கும் கொள்கை 'சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்' என்பதாகும். அதாவது, அகப்பாடல்களில் தலைவன் பெயரையோ தலைவியின் பெயரையோ சுட்டிச் சொல்லக் கூடாது. அது அகப்பாடல் முறைமை அல்ல. அதனை நினைவூட்டும் வண்ணமாக அமைந்த அகப்பாடல் ஒன்று தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் முதன்முதலாகப் பார்த்தபோதே தங்களுக்குள் அன்பு கொண்ட முறைமையினை எடுத்துக்கூறுகிறது.

'யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
செம்புலப் பெயல்நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந் தனவே'

குறுந்தொகை அடியளவில் நடுநிலையாக அமைந்த பாடல்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. எனினும் தாம் கொண்ட கருத்துகளால் உயரியதாகத் திகழ்கின்றது.

ஐங்குறுநூறு

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அடிவரையறையில் குறைவான நூல். மூன்று முதல் ஐந்து அடிகளை எல்லையாகக் கொண்டது. திணைக்கு நூறு பாடல் வீதம் 500 பாடல்களைக் கொண்டிடலங்குகிறது. குறிஞ்சியைக் கபிலரும்; முல்லைத் திணையைப் பேயனாரும்; மருதத்திணையை ஓரம்போகியாரும்; நெய்தல் திணையை அம்முவனாரும்; பாலைத்திணையை ஓதலாந்தையாரும் பாடியுள்ளனர். இந்நூலின் முதல் பதிப்பு 1903 ஆண்டு உ.வே.சா. அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. ஐங்குறுநூற்றின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு, பத்துப் பத்துகளாக பாடல்கள் அமைந்ததாகும். ஐங்குறுநூறு அகச்சிந்தனைகள் நிறைந்த நூல். உள்ளுறை இறைச்சி ஆகிய நுட்பங்கள் வாயிலாக அகக்கருத்துகள் நுட்பமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தலைவன் பரத்தையின் பொருட்டாகத் தலைவியைப் பிரிந்திருந்த காலத்து இருந்து, மீண்டு இல்லம் வந்து தலைவியையும் தோழியையும் நோக்கி நீங்கள் எவ்வாறு ஆற்றியிருந்தீர்கள் என்றும் கேட்கும்போது அவர்கள் அறக்கோட்பாட்டுடன் நடந்த முறையினை, வேட்கைபத்து என்னும் மருதத்திணையில் அமைந்த முதலாம் பத்து எடுத்துக்காட்டுகிறது.

'வாழி யாதன் வாழி யவினி
நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க'

பொதுவாகக் குறுந்தொகையில் அமைந்த பாக்கள் தலைவன் தலைவியின் உறவு நிலையைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவதில் முன்னிற்கின்றன. தலைவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்கின்ற காலத்தில் தலைவன் வீட்டில் உள்ள வறுமையைத் தாங்கிக்கொண்டு அறமுறைப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்கின்றாள் தலைவி. தோழி தலைவியிடம் புகுந்த வீட்டின் வறுமையை வினவுகின்ற நிலையில்,

'அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை நம்பட்ப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு
உவலைக் கூவற் கீழ்
மானுண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே'

என்று தலைவி தோழிக்குப் பதில் கூறுகிறாள். பிறந்த வீட்டில் பாலும் தேனும் கலந்து உண்டு வாழ்ந்திருந்தாலும் தலைவனின் ஊரில் கிடைக்கும் சிறிதளவு கலங்கலாக உள்ள நீர் அதனைவிடச் சுவை மிக்கதாக இருக்கிறது என்று கூறுவது தலைவியானவள் தான் புகுந்த வீட்டின் பெருமையைக் காக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கூறுகிறது. மேலும் இந்நூலில்

அமைந்துவரும் 'தலைவி சேர்த்து வைத்துப் பயன்படுத்தும் நெல்லைப் போன்றவள். ஆனால் பரத்தையோ கரும்பு போன்றவள்' என்று கூறப்படும் கருத்து தலைவியோடு இணைந்து நடத்தும் இல்லறமே சிறந்ததென்பதைக் காட்டுகிறது.

பதிற்றுப்பத்து

பதிற்றுப்பத்து, எட்டுத்தொகையில் அமைந்திருக்கும் புறநூல். எட்டுத்தொகை இலக்கியங்களுக்குள் குறிப்பாக, பதிற்றுப்பத்து சேர வம்சத்தின் சிறப்புகளை எடுத்துக்கூறும் இலக்கியமாகும். பதிற்றுப்பத்து பத்துப் பத்துகளைக் கொண்டது. எனினும் முதல் பத்தும் இறுதிப்பத்தும் கிடைக்கவில்லை. எண்பது பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்திருக்கின்றன. பதிற்றுப்பத்தில் உள்ள பாக்கள் ஒவ்வொன்றும் பாடலில் உள்ள தொடரைத் தலைப்பாகக் கொண்டுள்ளன. பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்து இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடியுள்ளார். மூன்றாம் பத்து பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனை பாலைக் கௌதமனார் பாடியுள்ளார். நான்காம் பத்து களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடியுள்ளார். ஐந்தாம்பத்தில் செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியுள்ளார். ஆறாம்பத்தினை காக்கைப்பாடினி, நச்செளளையார்; ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைப் பாடியுள்ளனர். ஏழாம் பத்தைப் பாடியவர் கபிலர், பாடல் பெற்றவன் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன். எட்டாம் பத்தைப் பாடியவர் அரிசில் கிழார், பாடல் பெற்றவன் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை. ஒன்பதாம் பத்தைப் பாடியவர் பெருங்குன்றூர்க் கிழார், பாடல் பெற்றவன் இளஞ்சேரல் இரும்பொறை. பதிற்றுப்பத்தில் இடம்பெறும் பாடல்கள் துறை, வண்ணம் ஆகிய குறிப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. நெடுஞ்சேரலாதனின் வெற்றிச் சிறப்பு,

'வயவர் வீழ வாளரில் மயங்கி

இடங்கவர் கடும்பின் அரசுதலை பனிப்ப

காண்டல் விருப்பொடு கமழும் குளவி'

என்னும் பாடலால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. நெடுஞ்சேரலாதனின் கொடைச் சிறப்பு,

'உண்மின் கள்ளே அடுமின் சோறே

எறிக திற்றி ஏற்றுமின் புழுக்கே

வருதர்க்கு வரையாது பொலங்கலம் தெளிர்ப்ப

மாரி பொய்யாக்குவது ஆயினும்

சேரலாதன் பொய்யலன் நசையே'

என்னும் பாடலால் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

பரிபாடல்

எட்டுத்தொகையில் பரிபாடல் அகமும் புறமும் கலந்ததாகும். இந்நூல் பரிந்து செல்லும் ஓசையை உடையதாக அமைந்தது. பொதுவாகப் பரிபாடல் கொச்சகம், அராகம்,

சுரிதகம், எடுத்து என்னும் சால்புகளைக் கொண்டு அமைந்துவரும். பரிபாடல் எழுபது பாடல்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது நியதி. ஆனால் இருபத்து இரண்டு பாக்களே கிடைத்துள்ளன. கிடைத்துள்ள பாடல்களில் முருகனுக்கும், வைகைக்கும் எட்டுப்பாக்கள் வீதமும் திருமாலுக்கு ஆறு பாக்களும் என 22 பாக்கள் உள்ளன. குறிப்பாக அகம் குறித்த கருத்தாக்கங்கள் பரிபாடலில் நிறைவாகக் கிடைத்துள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர், பண்ணின் பெயர் முதலியன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. திருமால் குறித்த ஒரு பாடலில், திருமாலின் அருளை,

'தீயினுள் தெறல்நீ; பூவினுள் நாற்றம் நீ;
கல்லினுள் மணியும்நீ; சொல்லினுள் வாய்மை நீ;
அறத்தினுள் அன்புநீ; மறத்தினுள் மைந்து நீ;
வேதத்து மறைநீ; பூதத்து முதலும் நீ;
வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ; திங்களுள் அளியும் நீ;
அனைத்தும் நீ; அனைத்து உட்பொருளும் நீ.'

என்னும் பரிபாடல் அடிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. முருகன் பற்றிய பாடல் ஒன்று முருகக்கடவுளிடம் அருள் வேண்டும் நிலையினை,

'..... யா அம் இரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நிற்பால்
அருளும் அன்பும் அறனும் மூன்றும்
உருள் இணர்க் கடம்பின் ஒலிதாரோயோ'

என்னும் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது. வைகை குறித்து அமையும் ஏழாம் பாடல் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து வந்தமையினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

'திரையிரும் பனிப்பெளவம் செவ்விதா அறமுகந்து
உரவுரும் உடன்றார்ப்ப ஊர்பொறை கொள்ளாது
கரையுடை குளமெனக் கழன்று வான்வயிறழிபு

நலன்நந்த நாடணிதந்த புலநந்த
வந்தன்று வையைப் புனல்'

திருமாலிருஞ்சோலை, திருப்பரங்குன்றம், மதுரைநகர் ஆகியவற்றின் சிறப்புகளும் அங்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களும் பரிபாடலில் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

கலித்தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் கலிப்பாவினால் அமைந்த நூல் கலித்தொகை. கலித்தொகைப் பாடலைத் தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். அகத்திணை பாடச்சிறந்த பா கலியும் பரிபாடலும் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

'நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்

கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினம்

உரியதாகும் என்மனார் புலவர்'

கலித்தொகையில் திணை வாரியாக ஐந்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

'ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல்

போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்'

கலித்தொகையில் இடம் பெறும் இப்பாடல் அறக்கருத்துகள் பலவற்றையும் கொண்டிலங்குகிறது. மற்றொரு பாடல் கணவன் மனைவி இருவரும் வறுமைப்பட்ட காலத்தும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வது நல்வாழ்க்கை எனக் குறிப்பிடுகிறது.

அகநானூறு

எட்டுத்தொகையில் இடம்பெற்றிருக்கும் அகநூலான அகநானூறு இலக்கியம் 400 பாக்களைக் கொண்டிலங்குகிறது. நானூறு பாடல்களும் களிற்றியானைநிரை, மணிமிடைப்பவளம், நித்திலக்கோவை என்னும் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டிலங்குகின்றன. பாக்களின் எண் வைப்பு முறையும் புதுமையானதாக அமைந்திருக்கிறது. 1,3,5,7 என்னும் ஒற்றைப்பட எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் பாலைத்திணையிலும்; 2,8,12 என்னும் எண்களில் தொடங்கும் பாக்கள் குறிஞ்சித்திணையிலும்; 4,14,24 என்னும் எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் முல்லைத் திணையிலும்; 6,16,26 என்னும் எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் மருதத்திணையிலும்; 10,20,30 என்னும் எண்கள் கொண்ட பாடல்கள் நெய்தல் திணையிலும் அமைந்திருக்கின்றன. அகநானூற்றின் முதற்பதிப்பு 1920-ல் இராசகோபால் ஐயங்காரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அகநானூற்றில் மோரியர், நந்தர், வடுகர், சேரர், சோழர், பாண்டியர், அத்தி, கங்கன், கடலன், கட்டி, காரி, கோடர், தித்தன், நன்னன், பாரி, பண்ணன், பிட்டன், புல்லி முதலான பேரரசர்கள் சிற்றரசர்கள் குறித்த குறிப்புகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அகநானூற்றில் இடம்பெறும் 86, 136 ஆகிய பாடல்கள் தமிழர்களின் திருமண முறையை விரிவாக எடுத்துக்கூறுகின்றன.

'உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை

பெருஞ் சோற்று அமலைநிற்ப நிரைகால்

தண்பெரும் பந்தர்த் தருமணல் ஞெமிரி

கல்லென் அம்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து

பேரிற் கிழத்தியாக எனத் தமர்தர.....'

என்னும் பாடலால் அறியலாம். அகநானூறு தலைவன் தலைவியின் செம்மாந்த வாழ்க்கையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

புறநானூறு

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறநூலாக அமைந்திருக்கும் புறநானூறு நானூறு பாக்களைக் கொண்டது. சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகிய மன்னர்களையும் குறுநில மன்னர்கள் பலரையும் வேளிர்களையும் சிறப்பித்துப் பாடுகிறது. கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரையிலான வரலாற்றைப் புறநானூறு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பண்டைத் தமிழர்களின் சமூகவாழ்க்கையினையும் போர் வாழ்க்கையினையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மன்னர்கள் புலவர்கள் ஆகியோரிடம் இருந்த நல்லுறவு, மன்னர்களின் கொடைத்தன்மை, போர், வெற்றி முதலானவற்றை அறியப் புறநானூறு மிகச் சிறந்த சான்றாக நின்றிலங்குகின்றது. வாழ்வில் ஏற்றுக் கடைப்பிடிக்கத் தக்க அறக்கோட்பாடுகள் பலவற்றையும் அறியப் புறநானூறு உதவுகிறது. புறநானூற்றில் இடம் பெற்றிருக்கும் அறக்கோட்பாடுகள் எக்கால மக்களும் ஏற்றுப் போற்றிக் கடைப்பிடிக்கத் தக்கவையாகும்.

'உண்டா லம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர்

அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்

தமக்கென முயலா நோன்தாள்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே'

என்னும் இப்பாடல் சான்றோரின் மேன்மை மிக்க குணத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பொன்முடியாரின் பாடல் ஒன்று ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய கடமைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது.

'ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே

சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே

வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே

ஒளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக்

களிநெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே'

என்னும் பாடல் தெளிவாக்குகிறது. இப்பாடலில் தாய்க்குரிய கடமை குழந்தைகளைப் பெறுதல், தந்தைக்குக் கடன் மகனைக் கல்வியாளனாக்குதல், கொல்லருக்குரிய கடன் போருக்குரிய ஆயுதங்களைச் செய்து கொடுத்தல், சிறந்த ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தல் மன்னருக்குரிய கடன், பரந்த போர்க்களத்தில் யானையை வென்று வெற்றி பெறுவது காளைக்குரிய கடன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புறநானூறு பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் களஞ்சியமாக விளங்கும் பெருமை உடையதாகத் திகழ்கிறது.

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களாகச் சங்க இலக்கியங்கள் போற்றப்படுகின்றன. தற்போது கிடைத்திருக்கும் சங்க இலக்கியங்கள் மூன்றாம் சங்க காலத்தில் படைக்கப்பட்டவையாகும். சங்க அக இலக்கியங்கள் அக வாழ்வியலின் மாண்பினையும் புற இலக்கியங்கள் பண்டைத் தமிழர்களின் புறவாழ்வையும் சமுதாய வாழ்வையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் கலை, சமூகம், தாவரம், கல்வி முதலானவை பற்றி அறிந்து கொள்ள விரிவான களம் அமைந்திருக்கின்றது. பண்டைக் காலத்தில் கல்வி நிலை சிறந்திருந்தது என்பதை அறியவும் பெண்பாற்புலவர்கள் பலர் தோன்றி இலக்கியங்களைப் படைத்தார்கள் என்பதையும் அறியச் சங்க இலக்கியங்கள் உதவுகின்றன. உலக இலக்கியங்களுடன் ஒப்பவைத்து எண்ணப்படும் சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டது சங்க இலக்கியம் என்பதை அறிய முடிகிறது. இயற்கை சான்ற இலக்கியமாக அமைந்திருக்கும் சங்க இலக்கியங்கள், உலக சமுதாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கருத்தாக்கங்கள் பலவற்றைக் கொண்டிலங்குகின்றன.

References

- Balasubramaniyan, (1998) Tamil Ilakkiya Varalaru, Manamalar Pathippagam, Chennai, India
- Gandhi, K. (1980) Tamilar Palaka Valakankalum Nampikkaikalum, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India
- Sanmugam Pillai, M. (2004) Sangath Tamilar Valviyal, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India
- Selvam, V.T, (1998) Tamil Varalarum Panpadum, Manivasakar Pathippagam, Chennai, India

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License